

Medlem af Udvalget, det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), stillet et Forslag, som Udvalgets øvrige Medlemmer ikke har kunnet tiltræde. Vi har haft en Forhandling med Ministeren derom, og den højtærede Minister har under denne Forhandling udtalt, at det er hans bestemte Forudsætning, at de Embedsmænd og Funktionærer, hvem den særlige Varetagelse af Tilsynet skal betros, ikke maa beskæftige sig med Børsspekulationer. Jeg formoder, at den højtærede Minister vil gentage den samme Erklæring her, og det er altsaa en Erklæring, som fremkommer paa Foranledning af det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds. Jeg kunde da tænke mig Muligheden af, at det ærede Medlem deraf vilde føle sig foranlediget til at tage sit Ændringsforslag tilbage; det maa han naturligvis selv om, men jeg henstiller det til ham.

Endelig er der foretaget en Ændring i en meget omstridt Paragraf, nemlig om Personers og Institutioners Pligt til at meddele Skattemyndighederne visse Oplysninger til Brug ved Ansættelse af Formue- og Indkomstskatten. Denne Pligt er begrænset til Brug ved Skatteansættelserne for Skatteaarene 1916—17 og 1917—18. Og denne Ændring mener jeg, at man kan modtage. Det ligger i selve Sagens Natur, at i og for sig hører en saadan Bestemmelse ikke hjemme i en Lov som denne, men langt snarere i Loven om Formue- og Indkomstskatten. Man har under Hensyn til Merindtægtsskatten dog anset det for heldigt at benytte Lejligheden til her at faa Bestemmelsen ind; men naar vi kommer til den Revision af vore Skattelove, som vi skal have efter Krigen, er der ingen Tvivl om, at man vil indsætte Bestemmelsen, hvor den hører hjemme, nemlig i Loven om Formue- og Indkomstskatten. Skulde Krigen, hvad Gud forbyde, vare længere, vil man jo altid kunne forlænge Gyldigheden af Bestemmelsen her.

Med denne Motivering skal jeg paa Udvalgets Flertals Vegne anbefale Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Schovelin: Jeg føler mig ikke fristet til at tale særlig længe om den foreliggende Sag. For det første er det jo langt hen paa Dagen, og dernæst er det paa høje Tid at faa Loven færdig, hvis den skal træde i Kraft den 1. Januar. Jeg havde tænkt mig, at der maaske kunde blive Respit til den 15. Januar, men den højtærede Minister har oplyst, at alt er lagt saaledes til Rette af Administrationen,

at Loven godt kan føres ud i Livet den 1. Januar, og saa er der jo for Rigsdagens Vedkommende ingen Auleddning til at stille et saadant Forslag. Men paa den anden Side giver det uvilkaarligt et Memento om at gøre sig færdig i den størst mulige Hast. Jeg maa blot have Lov til at fremkomme med nogle ganske faa og korte Bemærkninger om min Gruppes Stilling. Fra konservativ Side har vi søgt at forbedre Loven i tre Retninger. For det første for at frelse Interventionskøbene og gøre dem mulige, for det andet ved at simplificere Tilsynet, saaledes at det øvede en saa ringe Gene som muligt, og endelig ved at forhindre den Skatteinkquisition, paa hvilken Lovforslagets oprindelige § 23 blev bygget, eller, rettere sagt, som det aabnede en vis Adgang til. De Bestræbelser, der i saa Henseende fra min Gruppes Side blev udfoldet gennem mig, er blevet fortsat i det andet Ting, hvor man har arbejdet paa det samme principielle Grundlag. Man ser saaledes, at det i Landstingets Betænkning hedder, at man formener, at Staten oven i Købet vilde have faaet en større Indtægt, hvis man vilde have gaaet til at befri Interventionskøbene fra den fulde Skattepligt, at man paa samme Maade, som jeg har gjort det, hævder, at der ikke er nogen Nødvendighed for en særlig Kontrol, og at man endelig har ønsket og arbejdet for, at Tilsynet skulde blive saa lempeligt som muligt og ikke foregaa paa den oprindelig foreslaaede Maade, men paa en for den diskrete Behandling af Sagen mere betryggende Maade. Allerede et Stykke ad den rigtige Vej, saaledes som jeg ser Sagen, kom vi her i Tinget, idet vi forandrede den oprindelige Tilsynsbestemmelse saaledes, at Kuponhæfterne ikke længere normalt skulde udleveres til de tilsynshavende, men kun som det usædvanlige, som en Undtagelse, kunde indsendes til Finansministeriet paa dets Begæring. De kunde altsaa ikke fordres udleveret af selve Tilsynet, men skulde „paa Begæring“ af Finansministeriet indsendes til dette, saaledes at det altsaa blev det usædvanlige, Undtagelsen, medens Regelen var, at Undersøgelsen kom til at foregaa i de næringsdrivende Lokaler. I samme Retning gaar ogsaa de Forandringer, der er foretagne i Landstinget. Som nævnt af Ordføreren, er Tilsynsbestemmelsen overfor Banker og Vekselerere i mange Maader blevet lempeligere, og dernæst er der indført den Bestemmelse, at Kuponhæfterne først skal udleveres 4 Uger efter deres Udfærdigelse, og de skal hurtigst muligt tilbageleveres. Dette store Kuponmateriale skulde saaledes ikke kunne bruges umiddelbart til Skattemyndighedernes Op-